मही द्यावापृथिव्यायां या जातावेहतीष्यते॥

इति चतुर्थोऽनुवाकः॥ ४॥

अथ पञ्चमोऽनुवाकः।

चतुर्थेऽनुवाके अभिमात्यैन्द्रपश्वादीनां सूक्तान्यभिहितानि पञ्चमे त्वैन्द्राग्निपश्वादीनां सूक्तान्यभिधीयन्ते। तत्र ऐन्द्राग्नं पुनरुत्सृष्टमालभेतेत्यस्य पशोः सूक्ते षण्णामप्यृचां प्रतीकानि दर्शयति। "शुचिं नु स्तोमꣳ अथद्वृत्रम्। उभावामिन्द्राग्नी प्रचर्षणिभ्यः। आवृत्रहणा गीर्भिर्विप्रः" इति। शुचिं नु स्तोमं नवजातमिति वपायाः पुरोऽनुवाक्या। सा चोभावामिन्द्राग्नी इत्यत्र व्याख्याता। उभावामिन्द्राग्नी आहुवध्या इति पुरोडाशस्य पुरोऽनुवाक्या। सा चोभावामिन्द्राग्नी इत्यत्र व्याख्याता। अथद्वृत्रमुतसनोतीति वपाया याज्या। सा चेन्द्राग्नी रोचनादिव इत्यत्र व्याख्याता। उभावामिन्द्राग्नी आहुवध्या इति पुरोडाशस्य पुरोऽनुवाक्या। आवृत्रहणा वृत्रहाभिरिति हविषः पुरोऽनुवाक्या। गीर्भिः विप्रः प्रमतिमिति याज्या। एतच्चोभयं पाशुकहौत्रे व्याख्यास्यते॥

अथ ब्राह्मणस्पत्यं तूवरमालभेत्यस्य पशोः सूक्ते वपायाः पुरोऽनुवाक्यामाह। "ब्रह्मणस्पते त्वमस्य यन्ता। सूक्तस्य बोधि तनयञ्च जिन्व। विश्वं तद्भद्रं यदवन्ति देवाः। बृहद्वदेम विदथे सुवीराः" इति। 'ब्रह्मणः' मन्त्रजातस्य, 'पतिः' पालकः,